



ת"פ 1203/08/19 - מדינת ישראל נגד היסאם אבו סבלאן, מחמד אבו סבלאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 1203-08-19 מדינת ישראל נ' אבו סבלאן(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: **כבוד השופט עמי קובו**
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. היסאם אבו סבלאן
2. מחמד אבו סבלאן

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשמים: עוה"ד שוקרי ואוזן

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **נשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 29 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
ב. **מעשה פזיזות ורשלנות בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) ביחד עם סעיף 29 בחוק.
הנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה של **רכישת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(א) בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **ביום 2.7.19 הנאשם 1 יצר קשר עם אחר תושב טול כרם וביקש לרכוש ממנו נשק והשניים תיאמו להיפגש. למחרת היום נסעו הנאשמים לטול כרם ברכב, שם פגשו את האחר שהחזיק בנשק כשהוא מוסלק בתיק גב. הנאשם 1 מסר לאחר חלק מהתמורה עבור הנשק. בהמשך לכך שוחחו הנאשם 1 והאחר עם אדם נוסף (להלן: "שלבי"), תושב השטחים, וסיכמו עמו שיעביר את התיק ובו הנשק מטול כרם לישראל דרך פרצה בגדר בתמורה ל-1,500 ₪. בנוסף סוכם שהנאשמים ימתינו לו בשטח ישראל סמוך לעיר טייבה וייקחו ממנו את התיק שבו הנשק. הנאשמים ושלבי נכנסו לרכבו של הנאשם 1 (להלן: "הרכב") אשר נהג ברכב. הנאשם 1 הוריד את שלבי אשר נשא את התיק ובו הנשק, סמוך לפרצה בגדר, ומשם נסעו למחסום "תאנים" על מנת לשוב לשטח ישראל. הנאשמים עוכבו במחסום לבדיקה, ונוכח חששם מהתארכות הבדיקה, התקשרו לשלבי שהמתין להם בישראל עם התיק ובו הנשק וביקשו לדחות את העברתו**

עמוד 1



למחרת היום בתמורה ל-1,500 ₪ נוספים. שלבי הסכים והחביא את התיק ובו הנשק תחת סככה מאולתרת הנמצאת בסמוך לפרצה בגדר, ושב לטול כרם. **למחרת הודיע הנאשם 1 לאחר באמצעות טלפון סלולרי מבצעי שיתרת התמורה עבור רכישת הנשק בידיו, והאחר הורה לו לפגוש את שלבי בטייבה שם תושלם העסקה. באותו היום הגיעו הנאשמים ברכב למקום המפגש, כשהנאשם 1 נוהג והנאשם 2 יושב במושב הנוסע הקדמי. שלבי עלה לרכב יחד עם שניים נוספים שזהותם אינה ידועה. במקום המפגש ברכב, הושלמה העסקה, כך ששלבי העביר לנאשם 2 את התיק ובו נשק מסוג M16 והנאשם 1 העביר לשלבי סך של 200 ₪ בלבד מתוך שכרו וציין שיתרת הסכום תועבר לו באמצעות האחר. הנאשם 2 הניח את התיק ובו הנשק למרגלותיו ברכב ושלבי והאחרים ירדו מהרכב. הנאשמים המשיכו בנסיעתם על כביש 444 כשהנאשם 1 נוהג והנאשם 2 ישוב במושב לצדו.**

בהמשך הגיעו הנאשמים עם רכב לרמזור בצומת אייל. הנאשמים הבחינו בשני כלי רכב משטריים המנסים לחסום את רכבם משני צדדיו שכרזו להם לעצור. **בתגובה לכך החל הנאשם 1 בנסיעה מהירה. שוטר שהספיק לרדת מהרכב המשטרי, נצמד לרכבו של הנאשם 1 ואף הצליח לתפוס בידו את חולצת הנאשם 1 דרך חלון הרכב, אולם הנאשם 1 החל לנסוע במהירות, תוך שמסכן את חיי השוטר. כתוצאה מכך עזב השוטר את חולצתו של הנאשם 1 וחזר לרכב המשטרי שרדף אחר הנאשמים. הנאשמים המשיכו בניסיונם להימלט, הנאשם 1 נהג בפראות תוך שזגזג בין הנתיבים, עלה על שולי הכביש ונסע בצורה מסוכנת, כשבכל אותה עת, כרזו השוטרים לנאשמים לעצור. בהמשך הנאשם 1 נצמד לרכב המשטרי ועל מנת להימנע מתאונה, פגע הרכב המשטרי במעקה הבטיחות ונגרם לו נזק. רק לאחר פגיעת הרכב המשטרי הנוסף בצדו הימני של הרכב, הסתיים המרדף והנאשמים נעצרו, מספר מאות מטרים מתחילת המרדף.**

עם מעצר הנאשמים, נערך חיפוש ברכב ובו נתפס במושב הנוסע, על רצפת הרכב התיק ובו נשק מסוג M16, מחסנית ותחמושת מסוג כדור 5.56 מ"מ. בנוסף לכך נמצא ברכב הטלפון הסלולרי המבצעי.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן. כמו כן הוסכם שההגנה תהיה רשאית להגיש את חוות דעת המז"פ בעניין הנשק ותמונת הנשק, ולטעון על פי מסמכים אלה לעונש. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

ראיות לעונש

4. חוות דעת מומחה מעבדת נשק, החטיבה לזיהוי פלילי, המטה הארצי (נ/1) - מחוות הדעת עולה שהחפץ דמוי רובה סער M16- הינו רובה אוויר המיועד לירי כדוריות פלסטיק בקוטר 6 מ"מ. החפץ הוסב לירי תחמושת בקליבר 5.56 מ"מ ומכיל חלקים של כלי נשק תקני (מכלול של רובה סער M16 וקנה בקליבר 5.56 מ"מ). מדובר בנשק יורה שבכוחו להמית אדם, אשר נבדק בירי עם תחמושת מהמעבדה.

5. **סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה בבית חולים - מיום 1.6.19 וסיכום אשפוז מיום 20.6.19 (נ/2) - הנאשם 1 הוכש ברגלו על-ידי נחש. התקבל במצב קשה, הורדם והונשם, ואושפז בבית החולים.**

6. מ"י (פ"ת) 12788-07-19 **מדינת ישראל נ' אבו סבלאן** (11.7.19) (נ/3) - ממנו עולה כי בהסכמת הצדדים שוחררו הנאשמים ממעצר בשלב המעצר לצרכי חקירה.



טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך החברתי שנפגע בעבירה הוא הגנה על ביטחון הציבור. החזקה ונשיאה של נשק, ובעניינו של הנאשם 1 גם רכישת נשק, יוצרות סיכון שהנשק יגיע לגורמים שיעשו בו שימוש למטרות פליליות או ביטחוניות. נשיאת נשק על ידי מי שאינו כשיר לכך עלולה להוות סכנה, כשהחומרה הכרוכה בנשיאת נשק מסוג M16 היא רבה מפני שזהו נשק התקפי בעל פוטנציאל תקיפה משמעותי. הפגיעה בערך המוגן היא ברף גבוה יחסית. אמנם עבירת רכישת הנשק נמצאת במדרג הנמוך יותר של חומרה, ואין אישום של סחר בנשק, ואולם, לעבירת נשיאת הנשק נוספה עבירה נוספת של נהיגה פזיזה ורשלנית למטרת הימלטות מגורמי אכיפת החוק, אשר העמידה בסיכון עוברי אורח תמימים. הערך המוגן שנפגע הוא זכות האדם לביטחון על שלמות גופו והגנה על הציבור. אך בנס לא נפגעו בני אדם. הנחיית פרקליט המדינה 9.16 אשר אינה מחייבת את בית המשפט, קובעת מתחם מוצא בעבירה של נשיאת נשק מסוג רובה, הנע בין שנתיים וחצי ועד ל-5 וחצי שנות מאסר. בנוסף לכך בעבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית המתחם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. הנאשם 1 הוא היוזם של העבירה, חלקו רב יותר ובעניינו עתרה המאשימה לעונש של 3.5 שנות מאסר. חלקו של הנאשם 2 נמוך יותר, והמאשימה עתרה בעניינו לעונש מאסר של שנתיים וחצי. בענינים של הנאשמים לא הוגש תסקיר שירות המבחן ומכאן שאין מקום לשקול חריגה ממתחם העונש. בנוסף עתרה המאשימה להשית על הנאשמים מאסר על תנאי, קנס ופסילה.

8. לטענת ב"כ הנאשמים, עוה"ד שוקרי ואוזן, אמנם אין מחלוקת שהנאשמים נשאו נשק שיש בכוחו להמית, אך מדובר בנשק שהתקבל מפורק, ועל פי חוות דעת מז"פ מדובר ברובה אוויר שהיה מיועד לירי כדורי פלסטיק, אשר הוסב לרובה סער שמסוגל לירות תחמושת. לא ברור האם הנאשמים יכלו להרכיב את הנשק ואין ראיה לכך שהם התכוונו לעשות כן. הנאשמים הודו בכתב אישום שתוקן באופן משמעותי, ועבירת הסחר בנשק שהייתה במקור נמחקה. לא נעשה שימוש בנשק, לא נגרם נזק מנשיאתו, ואין ראיה לכך שעבירת הנשק תוכננה לשמש לביצוע עבירה פלילית. אין ראיה לכך שהנאשמים בדקו את הנשק. כתב האישום מתאר מסירת חלק מהתמורה, ושווי העסקה כולה אינו ידוע. התיק הועבר לנאשמים בעת שהיה סגור הרמטית והוכנס לרכב הנאשמים, מבלי שהם בדקו את תכולתו. לא מדובר בנאשמים שיש להם סכסוך. הנאשם 1 אמנם הורשע בשתי עבירות נשק, אולם הן נבלעות זו בזו. מדובר באירוע אחד שנמשך זמן קצר בלבד, ואין המדובר בנאשמים שנסעו במשך שעות עם נשק ברכב. מחסנית הנשק הייתה ריקה, הנשק לא היה טעון והמחסנית הייתה מחוצה לו. הנאשמים הודו, קיבלו אחריות למעשיהם, הביעו צער וחרטה, וחסכו זמן שיפוטי יקר. חלקו של הנאשם 2 קטן יותר מחלקו של הנאשם 1. הנאשם 2 ישב לצדו של הנאשם 1, קיבל את התיק והניחו תחת רגליו. כעבור מספר דקות הם נעצרו על ידי המשטרה שהייתה במעקב אחריהם. הנאשמים הם אחים, ואין לחובתם עבר פלילי מכביד. לחובת הנאשם 1 הרשעה יחידה מלפני עשור. הנאשמים היו עצורים לצרכי חקירה, ואז שוחררו בהסכמה למעצר בית. כעבור 18 ימים הם נעצרו בשנית, לאחר שמעורב נוסף (שלבי) נתפס והפליל אותם בעבירת הסחר בנשק, אשר בסופו של דבר נמחקה במסגרת ההסדר. במהלך התקופה שבה היו במעצר בית, לא הפרו את תנאי השחרור.

הנאשם 1 סובל מקשיים הסתגלוליים, סיים 9 שנות לימוד בלבד, קשיים אלה המשיכו גם בבית הסוהר, שם הנאשם נחשף ללעג ולהתייחסות פוגענית מצד האסירים האחרים, נוכח מוגבלותו בדיבור. הנאשם 1 מבין היום שפעל באופן ילדותי ולא מגובש, טעה בשיקול דעתו וזאת לקידום מצבה הכלכלי של משפחתו. מדובר במשפחה



בה 10 אחים, ההורים התגרשו והילדים נותרו עם אמם בלבד, ללא קשר עם האב. הלחץ כלכלי בבית הוביל את הנאשם 1 לביצוע העבירה. הנאשם 2 עזב את מערכת החינוך לאחר 8 שנות לימוד בלבד. שני האחים גילו קשיים בהסתגלות למעצר. הנאשמים עצורים כבר קרוב לשנה. הטיעונים לעונש נדחו פעמיים בשל מצב החירום, ולכן נותרו הנאשמים בסטטוס של עצורים, ולא של אסירים. בשל מצב החירום, קיימות הגבלות על ביקורים. ההגנה עותרת להסתפק בתקופת מעצרם של הנאשמים.

9. הנאשם 1 טען שהוא מודה במעשיו ומודע לכך שעשה טעות. הוא רחוק מהמשפחה ומאשתו.

הנאשם 2 טען שהוא מודה שעשה טעות, הם השתקמו בבית הסוהר, ולא יחזרו על מעשיהם.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך שתחילתו בעבירת הנשק וסופו בעבירת הנהיגה פוחזת ורשלנית, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

11. **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג M16, שהוא נשק התקפי, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת החמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים, ואת החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק. זאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה בענישה בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הוארי** [25.11.19], כב' השופטים י' אלרון ומ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19] וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** [2.7.20]).

12. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות ברכב הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך, ופגיעה בתחושת הביטחון של הציבור ושל גורמי אכיפת החוק. הימלטות משוטרים אשר מובילה למרדפים בכבישי ישראל פוגעת קשות בביטחון הציבור, בביטחון גורמי אכיפת החוק, ומסכנת באופן משמעותי את הביטחון האישי של המשתמשים בדרך. תופעת הנהיגה הפראית במהלך מרדפים עם המשטרה, תוך הפרה גסה של חוקי התנועה, יוצרת סיכון רב וחמור לכל הנוסעים בדרכים, ופוגעת בסדר הציבורי. תופעה זו, אף מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי אכיפת החוק, והעדר מורא החוק. במקרים של מנוסה מרשויות החוק, הערכים החברתיים כוללים גם את יכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהביא עבריינים לדין. בשל כך קיים צורך, ככלל, להטיל ענישה מחמירה בגין עבירות אלה (ראו ע"פ 7798/08 **מדינת ישראל נ' שביקוב** [22.1.09] וע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** [29.1.18]; ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** [29.12.14]).

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני-גבוה, הנאשם 1 רכש רובה סער מסוג M16 משטחי איו"ש והביאו לישראל, תוך שהנאשמים נשאו אותו ברכבם. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים הורשעו בעבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע



בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר, ואולם מדובר בעבירה קלה יותר מעבירה של סחר בנשק. הנאשם 1 הורשע אף בעבירה של רכישת נשק. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג רובה, שהיא חמורה יותר מאשר עבירה בנשק מסוג אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של רובה. העברת הנשק משטחי איו"ש לשטח מדינת ישראל מחמירה את הפגיעה בערך המוגן.

מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות ברכב היא ברף בינוני. הנאשמים נמלטו מהשוטרים בנסיעה המהירה תוך שסיכנו את השוטר שאחז דרך חלון הרכב בחולצתו של הנאשם 1, זגזגו בין נתיבים, עלו על שולי הכביש ואף נצמדו לרכב משטרתי עד אשר נאלץ לפגוע במעקה הבטיחות כדי להימנע מתאונה. עם זאת, המרדף התקיים לאורך מספר מאות מטרים בלבד.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון. הנאשם 1 יצר קשר עם אחר לשם רכישת כלי הנשק, בהמשך לכך נסע לטול כרם עם הנאשם 2 שם נפגש עם האחר אשר הביא את כלי הנשק והנאשם 1 שילם חלק מהתמורה עבורו. בנוסף הנאשם 1 שילם לאדם אחר שיעביר את כלי הנשק דרך פרצה בגדר לשטח ישראל. חלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע העבירות רב יותר מחלקו היחסי של הנאשם 2. הנאשם 1 היה זה שרכש את כלי הנשק, נהג ברכב בו הנאשמים נשאו את הנשק וביצעו את עבירת מעשה פזיזות ורשלנות ברכב. הנזק הפוטנציאלי בעבירות נשק הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש. פוטנציאל הנזק קשור לחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. הנשק התקבל לידי הנאשמים כשהוא מפורק ובצדו מחסנית וכדור. יש לתת את הדעת לכך שמדובר בנשק אשר לפי חוות דעת מז"פ היה מלכתחילה רובה אוויר, ואשר הוסב לירי תחמושת בקליבר 5.56 מ"מ, והכיל מכלול וקנה תקינים של 16M. לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק בפועל. הנזק הפוטנציאלי בעבירת הנהיגה בפזיזות וברשלנות הוא רב וכולל סיכון משמעותי לפגיעה במשתמשי הדרך ובשוטרים שניסו לעצרו. הסיבה שהביאה את הנאשמים לביצוע עבירת הנשק היא בצע כסף. כפי שטענו ב"כ הנאשמים הדבר נעשה לשם קידום מצבה הכלכלי של המשפחה. עבירת מעשה פזיזות ורשלנות ברכב בוצעה על רקע רצונם של הנאשמים להימלט מהמשטרה.

15. בשלב בחינת מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת לדבריה של כב' השופטת ע' ברון בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.07.19):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונם הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען..."

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 4530/19 **ג'זאווי נ' מדינת ישראל** (11.8.19) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, נשיאת אביזר לנשק, פריצה לרכב בכוונה לבצע



גניבה וגניבה מרכב. הנאשם פרץ לרכב וגנב ממנו נשק מסוג M16 מקוצר ונסע עמו לאזור מזרח ירושלים. נאשם ללא עבר פלילי. הנשק לא הושב. נקבע מתחם שנע בין **26 ל-52 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם נדון ל-**32 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 6347/17 **מגאהד נ' מדינת ישראל** (2.1.18), נדחה ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והובלת נשק ואביזר לנשק. הנאשם קשר עם אחר להעברת נשק מהעיר שכם לשטחי מדינת ישראל בתמורה כספית. במסגרת הקשר, הגיע הנאשם ברכב למחסום בצומת תפוח, ובבדיקה נתפס רובה סער דמוי M-4 וכדורים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי לא מכביד נדון לעונש של **28 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ודחה את הערעור.

ג. בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.18), בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נשא ברכבו שני רובי קרל גוסטב מאולתרים, מחסניות וכדורים. שוטרים נסעו אחרי רכב הנאשם וכרזו לו לעצור ובעקבות כך הנאשם החל בנסיעה מהירה וכשהגיע לדרך ללא מוצא - נעצר. נקבע **מתחם עונש הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי ישן נדון לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אמנם הנאשם שיקם את חייו בצורה טובה, אולם מדובר בעבירות חמורות, והעמיד את העונש על **24 חודשי מאסר בפועל** (חלף 18 חודשים).

ד. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נידון ל-**24 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 3632/14 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (8.12.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת נשק. הנאשם נשא ברכבו תיק ובו תת מקלע מאולתר ובו מחסנית וכדור בקנה, לאחר שקיבל את התיק עם הנשק מאחר, וכאשר לנאשם לא הייתה ידיעה בדבר הימצאות המחסנית והכדור. לאחר שהרכב נחסם על ידי ניידת משטרה, הנאשם נמלט מהרכב עם התיק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שבין **שנה לשלוש שנות מאסר בפועל**. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, נידון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 9702/16 **אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל** (13.9.17) נדחה, ברוב דעות, ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת נשק ותחמושת. הנאשם הבחין באדם זורק תיק בצד הדרך, כאשר חזר וניגש לתיק הבחין כי בתוכו תת מקלע מאולתר, שתי מחסניות וקופסת כדורים. הנאשם נטל עמו את התיק והחביא אותו אצלו במשך חצי שנה. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון, בדעת הרוב קבע כי גם אם היה ניתן להעמיד את המתחם על 30-10 חודשי מאסר בפועל, אין להתערב בעונש. הנאשם נדון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**.



ז. בע"פ 4345/18 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (29.11.18) קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעברות של נשיאת נשק ותחמושת, ונהיגה בקלות ראש. הנאשם מצא נשק מאולתר מסוג קרל גוסטב טעון במחסנית וכדורים. באותו היום, נשא הנאשם את הנשק והובילו בתא הכפפות ברכבו, כשהוא נוהג במהירות ובחוסר זהירות. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שולב בטיפול שירות המבחן וניתנה המלצה שיקומית בעניינו. הנאשם נדון לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע שיש מקום לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום והעמיד את עונשו על **17 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14), דחה בית המשפט העליון את ערעור המדינה בעניינו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ומעשה פיזיות ורשלנות ברכב. הנאשם רכש מאחר נשק מסוג קרל גוסטב, מחסנית וכדורים, בהמשך לכך הגיע לחורשה ירה ירייה אחת באוויר והטמין את הנשק במקום מסתור. בהמשך נהג ברכב בעודו נושא את הנשק בתא המטען. כשהבחין בשוטרים מסיירים באזור, נמלט מהמקום. הנאשם פעל על רקע חשש לביטחונו ולא משיקולים עברייניים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין עבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר. הנאשם צעיר, נורמטיבי ללא עבר פלילי, וניתנה בעניינו המלצה שיקומית. הנאשם נדון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות תוך חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. **בית המשפט העליון קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל** ולא להתערב בעונש בשל שיקולי שיקום.

ט. בת"פ (מח' מר') 47284-06-18 **מדינת ישראל נ' חסונה** (3.4.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נסע ברכבו משטחי הרשות הפלסטינית לשטח מדינת ישראל כשהוא החזיק בתא המטען ברכבו רובה מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית תואמת המכילה כדורים ואקדח ובו מחסנית תואמת. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 21 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **22 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

י. בת"פ (מח' מר') 49416-04-18 **מדינת ישראל נ' אל קרינאוי** (22.11.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם נהג ברכב משטחי הרשות הפלסטינית לכיוון ישראל ואותה עת החזיק ברכבו תת מקלע מאולתר ומחסנית ריקה מכדורים. בנוסף החזיק בתא המטען של הרכב ידית נשיאה לנשק. הנשק נמצא בחיפוש שנעשה לרכב במחסום הכניסה לישראל. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר בעל רקע משפחתי קשה נדון לעונש של **21 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

17. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של **מעשה פיזיות ורשלנות ברכב**, הרי שבמקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב. כך למשל, בע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (26.10.10) נדון הנאשם ל-30 חודשי מאסר בפועל, ברע"פ 5714/13 **חמד נ' מדינת ישראל** (28.10.13) נדון הנאשם לעונש של שנתיים מאסר בפועל (42 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי), בע"פ 10476/09 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** (6.10.10) נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל, בע"פ 437/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.6.08) נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובע"פ



2264/15 עבד נ' מדינת ישראל (22.11.15) נדון הנאשם ל-16 חודשי מאסר בפועל, בע"פ
8116/10 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (10.3.11) נדון הנאשם ל-15 חודשי מאסר בפועל, ובע"פ
5446/13 סאבר נ' מדינת ישראל (9.2.14) נדון הנאשם ל-14 חודשי מאסר בפועל.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו
של הנאשם 1 הוא החל מ-30 ועד ל-54 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 הוא החל מ-20 ועד ל-44 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. בעניינם של
הנאשמים לא הוגש תסקיר שירות המבחן ולא הוגשו ראיות לכך ששולבו בטיפול או בהליך שיקום
במסגרת מעצרם.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

20. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן
קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשמים הם
אחים. הנאשם 1 בן 30 והנאשם 2 בן 36. הנאשמים גדלו במשפחה בת 12 נפשות, כשההורים התגרשו
והאב לא מקיים עמם קשר. מצבה הכלכלי של המשפחה מתואר כקשה. נטען שהנאשם 1 סובל
מקשיים הסתגלותיים בגינם נשר ממערכת החינוך בתום 9 שנות לימוד. הנאשם 2 עזב את בית הספר
לאחר 8 שנות לימוד. שניהם מגלים קשיים בהסתגלות למעצר, כשהנאשם 1 חשוף ללעג ולהתייחסות
פוגענית מצד אסירים אחרים בשל מגבלתו בדיבור. הנאשמים הודו ונטלו אחריות למעשיהם בעבירות.
עברו הפלילי של הנאשם 1 כולל הרשעה מחודש יוני '10 בגין ביצוע עבירת חבלה חמורה, בגינה נדון
הנאשם לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ההרשעה התיישנה אולם לא נמחקה.
עברו התעבורתי כולל 12 הרשעות קודמות בין השנים 2008-2019 בגין מגוון עבירות תעבורה. עברו
הפלילי של הנאשם 2 כולל 2 הרשעות מהשנים 2007 ו-2018 בגין עבירת גניבה ובגין עבירת מס בגינה
נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. עברו התעבורתי כולל 15 הרשעות בין השנים 2006-2013.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר שבה שוהים הנאשמים מזה כשנה. כן נתתי דעתי לכך שהנאשם שוחררו
ממעצרם במסגרת המעצר לצרכי חקירה, ולאחר מכן שבו ונעצרו.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול ההרתעה בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט
העליון בדבר הצורך בהרתעה והעדפת האינטרס הציבורי על הנסיבות האישיות של העבריין (רע"פ
2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל [29.3.04]).

22. שיקול נוסף שיש התחשב בו הוא **עקרון האחידות בענישה**. בקשר זה יש לתת את הדעת לכך
ששני הנאשמים הורשעו בעבירות של נשיאת נשק ומעשה פיזיות ורשלנות ברכב. הנאשם 1 הורשע אף
בעבירה של רכישת נשק. קיים שוני מהותי בין הנאשמים בכל הקשור בחלקם בביצוע העבירות. הנאשם
1 היה מחולל העבירה, הוא יזם את הקשר עם האחר לשם רכישת הנשק, רכש את הנשק, תיאם עם
אדם אחר שיעביר את כלי הנשק דרך פרצה בגדר לשטח מדינת ישראל, עמד בקשר עם האחר ממנו
רכש את הנשק לאורך הזמן הרלוונטי בכתב האישום וכן היה זה שנהג באופן רשלני ופיזי ברכב. הנאשם
2 בהקשר זה, התלווה לנאשם 1 בעת שנסע לבצע את עסקת רכישת הנשק וישב לצדו ברכב בעת
שקיבלו את הנשק ונסעו בפיזיות ורשלנות. מכאן שנקבעו מתחמי עונש שונה לנאשמים, כשמתחם



העונש הראוי של הנאשם 1 גבוה יותר מזה של הנאשם 2 וזאת לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומכאן שאף העונשים אשר יגזרו עליהם, יהיו שונים.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמים עונש בחלקו הגבוה יחסית של השליש התחתון של מתחם העונש, לצד קנס כספי. על הנאשם 1 יש להשית בנוסף פסילת רישיון נהיגה.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:**

- א. **36 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו: 4.7.19-11.7.19 ומיום 29.7.19 ועד היום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון או נהיגה פזיזה ורשלנית ברכב.
- ד. קנס כספי בסך של 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. 6 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק ברישיון נהיגה מיום שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו או הצהרה מתאימה במזכירות בית המשפט בסמוך לפני מועד השחרור מהמאסר.
- ו. 6 חודשים פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:**

- א. **24 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו: 4.7.19-11.7.19 ומיום 29.7.19 ועד היום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון או נהיגה פזיזה ורשלנית ברכב.
- ד. קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. 6 חודשים פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.



ניתן היום, ט"ו תמוז תש"פ, 07 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.